

heiskaset

Heiskasten sukulehti nro 3 • 2013

Tonttu pieni ratsastaa,
Pukin kelkkaan hypähtäi.
Pääseekö tonttu mu kaan kaari
vaan sen Pukki pä'dttäi saa.

EISA 10v.

Sisällysluettelo

Puheenjohtajan tervehdys	3
Toimituksen terveiset	4
Muistoja sodan jälkeisestä Oulusta	5
Heiskaset, Nilsin Jumisen haara	6
Tuusniemen Heiskaset vuosisatojen saatossa	10
Vanha lehtileike	12
Hallitustoiminnan linjaukset 2013-15	13
V.A. Heiskasen muistomerkki on siirretty	18
Tarinoita elämästämme	20
Sukupuu kukkimaan	22
Esittelyssä uudet hallituksen jäsenet 2013–2015	23
Merkkipäiviä	24
Kuolleita	24
Syntyneitä	25
Jouluvalmisteluja	26
Klaiffaaminen	27
Sukuseuran hallitus 2013-15	28
Jäsenrekisteriasiaa	30
Joululahjavihjeitä, suku tuotteiden hinnasto	31

heiskaset JÄSENLEHTI 3 • 2013

JULKAISIJA: Heiskasten sukuseura ry.

VASTAAVA PÄÄTOIMITTAJA: Eija Heiskanen

HEISKASET-LEHDEN TUNNUS: Topi Heiskanen

KANNEN KUVA: Elsa Weckströmin joulupiiustus

TAKAKANNEN KUVA: Virsi 24

TAITTO JA PAINOPAikka:

Digipaino Keuruskopio Oy

Puheenjohtajan tervehdys

Syksy on ollut komea ja aurinkoinen. Ainakin itselleni se on antanut runsaasti lisää energiaa puurtaessani arkisten askareitten ääressä. Suomea on tullut ajettua työn merkeissä ristiin rastiin niin, ettei kohta löydy pitäjää jossa ei olisi tullut käytyä. Tällaista arkista aherrusta suurin osa meidän nykyisten ja myös ennen meitä eläneitten sukupolvien elämä on ollut. Yleinen historia kuitenkin muistaa tunnetusti vain valtaa pitävät ja tietenkin sotasankarit. Tästä oivallinen esimerkki on ruotsalaisen historiallisten romaanien kirjoittajan Vilhelm Mobergin lausahdus tunnetuimmassa romanissaan Maastamuuttajat:

*”Mitä kunniaa siitä sai, jos raivasi maata ja kyn-
ti sen pelloksi. Niille se kunnia tuli, jotka käyt-
tivät miekkaa, kivääriä ja kanuunaa - ei niille,
jotka toimivat rauhan töissä, kirvestä ja auraa
käytellen. Yksinkertaisen väen kyllä kelpasi pui-
ta kaataa ja turpeita kuokkia, mutta herroil-
le ja herrasväelle ei tuommoinen paskahomma
maistunut.”*

Nykyinen sukukirjojen tekoinnostus ja mikrohistorian harrastus tuo esiin myös näiden ni-
mettöminä tähän asti säilyneiden esi-isien ja äi-
tiemme arkiset toimet ja käyttäytymiset.

Kotkalaisen kansantaiteilijan Veikko Lavin sanoin: *”Jokainen ihminen on laulun arvoinen – jokainen elämä on tärkeä”* meidän tulee muistaa kaikkia meitä edeltäneitä sukupolvia kunnioituksella. Ilman heidän työpanostaan emme eläisi tässä nykyisessä hyvinvointiyhteiskunnassamme, jolla toki on ongelmia, mutta nykyongelmat eivät ole mitään niiden rinnalla, joita kansakunta on aikaisempina vuosikymmeninä ja -satoina joutunut kokemaan.

Rauhaisaa alkutalvea toivotellen!

Kotkassa syysyllä 2013

Hannu Heiskanen
puheenjohtaja
Heiskasten sukuseura ry.

Toimituksen terveiset

Syksy on jo edennyt pitkälle ja joulun aika lähenee. Perheeni hauta on laitettu talvikuntoon, sieltä löytyy tutut kanervat, havut ja kynttilät. Olemme saaneet suruviestejä sukuseuramme jäsenten poismenoista. Toisaalta on syntynyt uusia perheenjäseniä. Suru ja ilo vuorottelevat meidän kaikkien elämässä, toisinaan on vaikea tajuta elämäntietokulkua. Käymään vain, tänne tullaan eikä olemaan, tunnetun laulun sanoin. Löysin ystävä perheen kirjahyllystä aarteen, jota heidän vanhan isäntä on käyttänyt ”Virsi ja Rukouskirjan”, jostain 1890-luvulta. Välistä löytyi vanha saarna pääsisäisajalta. Ystävänä setänsä oli ollut Evankeliumiyhdistyksen saarnamies. Itserakkauteni alkoi loistaa ja otin siitä teille tavattavaksi vanhan jouluvirren. Olen usein kuullut, että Eija on vanha uskonnollinen huudahdus, mutta ensi kerran löysin sen kirjoitettuna.

Lehtemme täyttää ensi vuonna 25- vuotta. Toivon teiltä rakkaat sukuseuran jäsenet juttuja matkan varrelta. Pienetkin muistelut ovat tervetulleita. Sukuseuran toimintaa kuuluu muistojen kerääminen. Usein ajattelemme että niiden pitää jostain hyvin kaukaisia asioita ja hienoja. Tärkeätä on myös tallentaa sitä tavallista arkea, sen pieniä ja isoja tapahtumia. Meillä jokaisella on omat muistomme ja asiat, joita pidämme tärkeänä, ne ovat niitä helmiä, joita toivon teidän kertovan meille muille. Tässä lehdessä on myöhemmin sellainen kukka, sukupuu, joka antaa aiheita kirjoituksiin. Nuoremmalle sukupolvelle on vierasta meidän vanhemman sukupolven elämä esimerkiksi 50-, 60 tai 70 – luvun Suomessa. Silloin alkoi suuri murrosvaihe suomalaisessa yhteiskunnassa, kun siirryimme teolliseen yhteiskuntaan maanviljelyskulttuurin parista. Alkoi suuri maalta muutto aalto kaupunkeihin ja Ruotsiin. Nämä ovat sitä lähihistoriaa, jota pitää alkaa kirjoittaa ja säilyttää tuleville sukupolville. Hyvät ystävät nyt laitetaan kynät suihkimaan.

Entisajan kasvatuserinteet antavat vihjeen ettei pyhän työllä ei ole siunausta.

Ohjeella on syvälinen merkitys, jolla halutaan osoittaa nöyryyttä ja halua kunnioittaa kolmatta käskyä lepopäivän pyhittämisestä. Se antaa samalla luvan sunnuntain pyhittämiseen ja keskittymiseen vain välttämättömien töiden ja tehtävien tekemiseen. Se antaa luvan laiskana olemiseen.

Toivotan teille kaikille rauhallista ja piparintuoksuista vuoden vaihdetta.

Eija Heiskanen

Muistoja sodan jälkeisestä Oulusta

Paljon on vettä virrannut Laananojassa niistä ajoista, jolloin lapsena leikin talvisin ja kesäisin Kaupunginojan rannoilla. Elettiin sodan jälkeistä aikaa Oulun Raksilassa.

Sota oli juuri päättynyt ja me yritimme sopeutua uuteen elämään ja uuteen aikaan. Kaikilla meillä on varmaan muistomme sota-ajasta. Itse muistan pommisuojoissa viettämäni ajan ja myöhemmin ajan sukulaisten luona Ruukissa, jonne minut lähetettiin Oulun rajuja pommituksia pakoon.

Sota-ajan arpiahan meillä useimmilla on. Minun täytyy kuitenkin sanoa, että sopeuduin erittäin hyvin sodan jälkeiseen elämään Oulussa ja minulla on paljon positiivisia muistoja noilta ajoilta. Raksila oli mahtava asuinpaikka tuohon aikaan. Paavo Rintala, joka silloin asui Raksilassa, kirjoitti kirjan ”Pojat”, josta myöhemmin tehtiin elokuva, pääosassa Vesa-Matti Loiri. Paavo Rintala oli tosin meitä hieman vanhempi, joten emme aina liikkuneet samoissa piireissä, mutta kyllä raksilaiset tiesivät, kuka kukin oli. Parhaalla ystävälläni Irjalla oli tapana kuljettaa Rintalan isoäitiä asioilla, mikä todistaa, että siihen aikaan oli yhteishenkeä ja halua auttaa toinen toistaa. Ja älkää unohtako Rintalan kirjaa ”Mummoni ja Mannerheim”.

Leikit olivat yksinkertaisia ja usein itse keksittyjä. Pelasimme ”myrryä”, nelimaalia ja muitakin pallopelejä. Peltolan piha, jossa asuin, oli fantastinen leikkipaikka – tosin talon vanhemmat asukkaat eivät aina olleet tyytyväisiä, ja jouduimme joskus lähtemään karkuun, mutta se ei estänyt meitä palaamasta seuraavana päivänä samoihin kujeisiin. Pölyinen ullakko oli todellinen aarreaitta. Jokaisella asukkaalla oli oma vinttikomero, mistä saattoi löytää mitä vain. Tätieni Aunen ja Hiljan ullakkokomero oli erittäin mielenkiintoinen paikka. Ystäväni Maijan ja Irjan kanssa löysimme sieltä vanhanajan ”muisteja”. Ne olivat kiiltokuvia, joiden vaihtoarvo nykyajan ”muisteihin” oli moninkertainen. Toinen arvokas löytö oli menneen ajan filmitähtien kuvat. Joukossa oli sellaisia Hollywood-tähtiä, kuten Greta Garbo, Rudolf Valentino jne, kuvia, joiden arvoa emme silloin tajuneet. Pidimme heittokilpailuja, joissa kauimmaksi

lentänyt kuva voitti. Noissa kuvissa olisi nyt pieni omaisuus, mutta ne ovat kadonneet aikojen saatossa, niin kuin niin moni muukin muisto.

Peltolan piha, jossa asuin, oli korttelimme yksi neljästä pihasta. Ystäväni Maija asui Ojalan pihassa ja se oli meidän pihan vieressä saman kadun varrella. Ojalan ja Peltolan lapset olivat ystävällisissä väleissä keskenään, mutta Rasilan piha, joka oli kulmitusten Peltolaan nähden, oli sen sijaa ”vihollisaluetta”, jonne ei ollut hyvä mennä; omenapuun alla saattoi vaania joku Rasilan pojista, joka epäili meidän tulevan omenavarkauksiin.

Raksila on minulle edelleenkin paikka, jonne voin palata muistelevaan kultaista lapsuutta ja nuoruutta, aikaa, jota en vaihtaisi nykyajan nuorten elämäntyylisiin. Mutta totuushan on, että aika kultaa muistot!

*Irja Gordon - Pyykkönen
Heiskasten Kuusamon haara*

Edessä Irja Gordon ja Takana Aune-täti, Ulla-äiti ja Hilja-täti. Kuva on otettu Oulun keskustassa Otto Karhin puistossa joskus v 1945

Heiskaset, Nilsin Jumisen haara

Tämä tarina kertoo miehistä kolmen sukupolven ajalta. Kuinka savolainen poika muutti pohjoiseen elannon perässä.

Jooseppi Heiskanen.

Isoisäni Jooseppi Heiskanen syntyi Nilsin pitäjässä Jumisilla 1858. Minulle on kerrottu, että hän toimi suutarina ja asiamiehenä käräjillä. Hänestä on kerrottu, että hän yleensä voitti jutut, jotka otti hoitaakseen. Isäni Ville Jooseppi Heiskanen syntyi myös Nilsissä 1884. Hän vietti lapsuutensa Jumisilla. Isoisältä kuoli vaimo isäni ollessa toisella kymmentä.

Kuulemani mukaan isoisä otti uuden vaimon. Tämä uusi vaimo ja pojat eivät tulleet toimeen keskenään, joten pojat lähtivät nuorena maailmalle. Ville Jooseppi ja Antti -veli muuttivat ensin pohjoiseen Savukoskelle. Isäni Ville Jooseppi hankki elantonsa mm. savotoissa, pestautui myöhemmin ilmeisesti rengiksi Hännisen taloon Kuusamoon. Siellä hän tutustui Hännisen talon tyttöön Anni Hänniseen ja avioitui vuonna 1908 hänen kanssa. Kuusamossa asuessaan hän kulki töissä savottatyömailla ja Venäjällä Muurmannin radan rakennustyömaalla.

Hautajaiset Jumisella. Kuvassa Jooseppi Heiskanen on merkitty numerolla 1.

Myöhemmin hän hankki hevosia ja ajoi rahtia Oulu – Kuusamo - Paanajärvi väliä kolmella hevosella. Rahtimiehenä hän teki myös hevoskauppoja. Anni Hänninen synnytti kaksi poikaa: Kalle Leonardin ja Uunon. Annin kuoltua Ville Jooseppi meni uusiin naimisiin vuonna 1917 Kuusamosta lähtöisin olevan Eeva Kämäräisen kanssa. Perhe muutti sitten Pudasjärvelle, asui useammassa paikassa Pudasjärvellä ja osti tilan Pudasjärven Pintamolta. Talolle tuli isännän mukaan nimi Heiskanen.

Kauppamiehenä Ville Jooseppi myi tämän talon ja muutti Taivalkoskelle. Taivalkosken Loukskylästä hän osti tilan nimeltä Takalo. Eevan kuoltua Ville Jooseppi myi Takalon tilan. Sittemmin hän avioitui kolmannen kerran taivalkoskelaisen Elisabet Latvalehton kanssa. Heille syntyi kaksi lasta: Ville ja Kyllikki. Kyllikki Petterson, asuu nykyään Ruotsin Boråsissa. 1930-lopulla Ville Jooseppi sairastui reumatismiin ja hän oli toista vuotta toisten liikuteltavaa sairaalassa. Reumatismista hän parantui metsästä haetuilla luonnonlääkehauteilla. Aluksi perhe asui kirkonkylällä ja muutti sieltä ennen sotia vuokralle Isoonkumpuun.

Sota aikaan saksalaiset rakensivat rautatieä Kontionmäki – Suomussalmi – Isokumpu – Kuusamo. Isossakummussa oli asema, jossa oli sotilasosasto ja isot vankileirit. Vankien tehtävä oli rakentaa tätä kenttärataa. Leirin lähellä asuessani näin jo lapsena sodan ja sen julmuuksia, mm. sen kuinka isäni rintaan painettiin univuo- teella pistooli, kun etsittiin karannutta vankia. Isostakummusta lähdimme talvisotaan evakkoon. Veljeni Kalle Leonard lähti Limingasta sotaan ja kaatui talvisodassa sankarivainajana.

Isäni Ville Jooseppi osti Jokijärveltä tilan, joka oli osin Ylisimosen tilaa. Tilalla oli asuinrakennus, joka oli vanha ja kylmä. Toisessa päässä asuivat entiset omistajat ja me toisessa päässä. Seuraavana vuonna 1944 syyskesällä lähdimme evakkoon Kestilään ja syksyllä palasimme takaisin. Toimin karjanajajana isäni mukana evakosta palatessamme, olin tuolloin kahdeksanvuotias ja matka Kestilästä Taivalkoskelle kertyi noin 200 km.

Pitkän koulumatkan vuoksi vanhemmat eivät laskeneet minua yksin Isostakummusta kir-

konkylälle kouluun, mutta Jokijärvelle muuton myötä koulumatka lyheni ja syksyllä evakosta palattuani lähdin Jokijärveltä kouluun. Matkaa oli 2,5 km järven yli.

Vuonna 1947 olin hevosella kenttäradalla radanpurkutöissä, kun isäni loukkasi itsensä. Ajoin siellä hevosta muutamia viikkoja ja iltaisin koulun jälkeen ajoin naapureiden ajoja. Uitosakin olin ensi kertaa noin kymmenvuotiaana.

Karjaa meillä oli 2-3 lehmää ja hevonen. Nurmipeltoja oli vähän, joten heinät tehtiin luonnonniityiltä, matkaa niityille oli 8 – 10 km. Heinät säilöttiin yleensä suoviin ja ajettiin sitten talvella kotiin. Keväisin heinät loppuivat kesken, joten niitä jouduttiin ostamaan. Tuloja saimme isäni Ville Joosepin tekemistä hevoskaupoista ja talvisin savotoista ajomiehinä olosta.

Kansakoulun käytyäni olin keväällä uitoissa ja sen jälkeen pöllinteossa metsäyhtiöiden metsissä heinäntekoon saakka ja heinäteen jälkeen lähdin taas pöllinteoon. Asuimme pöllinteon aikaan metsäkämpissä, joissa oli monenlaisia kulkumiestä ja kuulin siellä monenlaisia tarinoita. Syksyllä kun alkoi tulla lunta, ajoin naapureiden savotat, eli puut mitä he itse olivat tehneet myyntiin. Talvella olin hevosella yhtiön savotoissa ajomiehenä.

Vuonna 1951 purimme asuinrakennuksen ja rakensimme uuteen pihaan uudelle paikalle isomman talon. Vuonna 1953 rakensimme uuden karjarakennuksen.

Suomen armeijaan menin helmikuussa 1956, ensin Vaasaan ja sitten Helsinkiin. Nuoruudesani urheilin paljon ja Helsingissä juoksin pataljoonan mestaruuden 1500 metrillä. Syksyllä 1956 armeijasta palattuani aloitin siviilielämäni koivusavotassa. Isäni oli sopinut kahden naapurin kanssa urakkasavotan kunnalle. Urakkaan kuului halkojen teko ja ajo metsähallituksen mailta ostetuista koivuista. Meidän osuutemme työstä oli ajaa halot, kun naapurit tekivät ne haloiksi. Ajoa ei aina riittänyt, joten ostin itsekin metsähallitukselta koivuja ja otin kaksi miestä niitä tekemään, eli perustin oman savotan. Tätä omaa savottani ajoin ylitöinä ja pyhinä. Tämän savotan tuloilla ostin moottoripyörän keväällä 1957. Pyörä oli Java 150ks vuosimallia 1956. Samana syksynä ostin oman hevosen ja palkattu-

amme vieraan ajamaan toista hevosta, ajoimme savottaa kahdella hevosella. Kotona isä teki kolmannella hevosella hevoskauppoja.

Parin vuoden päästä vaihdoin ostamani moottoripyörän autoon, Ifa 8 vuosimallia 1951. Sitten pääsin maansiirtokoneen kuljettajaksi 1959. Vuonna 1961 avioiduin Maija-Liisa Majavan kanssa ja asuimme vanhempieni kanssa Jokijärven tilallamme. Ajoin maansiirtokoneita kaksi vuotta, kunnes anoin kone-edustajaksi ja pääsin ensin koulutukseen ja sitten töihin edustajaksi Tikka-ompelukoneille ja UPO-tuotteille. Myöhemmin pääsin Oy Husqvarna Ab:n edustajaksi. Yhtiö myi ompelu- ja kodinkoneita sekä moottorisahoja. Vuonna 1962 keväällä menin Kaleva vakuutusyhtiöön asiamieheksi ja siellä minut koulutettiin vakuutustarkastajaksi.

Toimin 10 vuotta vakuutustarkastajana, ja toimin myös tuon ajan kone-edustajana eli tein kahden työtä koko ajan. Vuonna 1963 perustimme vuokratiloihin Taivalkosken Kone ja Huolto Ky:n Taivalkoskelle. Koneliikkeessä myimme ja huolsimme polttomoottoreita ja kodinkoneita. Liikkeemme palveluihin kuuluivat myös käytettyjen autojen myynti ja huolto.

Vuonna 1965 laajensimme asuintaloa Jokijärvellä, tämä rakennus paloi maaliskuussa 1966. Syksyllä 1966 tila siirtyi minun ja vaimoni nimiin ja samana syksynä rakensimme samalle paikalle uuden talon. Isäni ja äitini jäivät asumaan luoksemme. Saimme vaimoni kanssa neljä lasta. Vuonna 1973 ostimme liiketalon Taivalkosken keskustasta. Rakensimme ja korjasimme taloa, talossa oli kolme liikehuoneistoa, asuinkerros ja varasto. Talossa oli myös vuokralaisia. Vuonna 1989 myimme koneliikkeen kalustoineen ja vuokrasimme tätä omistamamme kiinteistöä.

Yhdessä vaimoni kanssa perustimme matkailuyrityksen Jokijärven lomat vuonna 1986 Taivalkosken Jokijärvellä Kalle Päätalon lapsuudenkodin läheisyyteen. Mökkejä majoitusta varten rakensimme vuosittain. Vuonna 1988 ostin Iijoen uittoyhdistyksen hinaajan, joka saneerattiin henkilökäyttöön omassa pihapiirissämme. Kirjailija Kalle Päätaalo kastoi tämän matkustaja - aluksen ja antoi sille nimen Ukko - Majava. Kuljetuskirjan suoritin 1989. Laivaliikenne tällä aluksella alettiin samana vuonna. Alus liikennöi Kalle Päätalon synnyinjärvellä ja

Ville ja Marja-Liisa Jokijärven lomat.

*Ville ja poro
joulunaikaan
Sipoossa.*

esittelee kohteita mistä Kalle Päätaalo kertoo tuotannossaan.

Yrityksellä on myös savotta- ja uittomuseo, jota kehitetään vuosittain. Yrityksellä on ravintola n. 1000 m² ja majoituskapasiteettia n. 40 vuodepaikkaa, lisäksi on venevuokrausta, tilauksesta laskemme koskia. Liikkeen kalustoon kuuluu myös metsäkone, joka on ollut mukana liiketoiminnassa.

Yrityksen ohjelmalvelussa on ollut myös kalatukku, välitämme jälleenmyyjille tuoretta kalaa. Ohjelmalveluumme kuuluu myös Pukki ja Petteri-palvelu, sekä Kota- ja Lapinmies-ohjelmalvelut, näiden palveluiden tukikohta on pääkaupunkiseudulla.

Liiketalo Taivalkosken keskustassa paloi 2001, mutta toimin edelleen yrittäjä Joikijärven Lomissa. Vapaa-ajan harrastuksiin kuuluu kenneltoimintaa, metsästystä ja kalastusta. Olen myös toiminut paikallisen metsästysseuran puheenjohtajana 39 vuotta.

*Kirjoittaja, Ville Kalervo Heiskanen,
Taivalkoskelta*

Jumisen haara 3

Isoisäni Jooseppi Heiskanen syntyi Nilsin pitäjässä Jumisilla 4.5.1858, k 11.10.19311 Varpaisjärvellä

vaimo Serafina os. Räihä, s. 14.11.1864,
k 10.6.1982

Lapset:

Ville Jooseppi Heiskanen, 15.12.1884 Nilsin,
k 8.1.1970 Taivalkoski.

Antti Juho, s 18.9.1889

Ville Jooseppi avioitui kolmannen kerran
17.6.1935 taivalkoskelaisen Elisabet Latvalehto
s 27.1.1897 Taivalkoski, k 16.12.1983

Lapset:

Ville Kalervo, 15.4.1936, Taivalkoski

Kerttu Kyllikki, 27.12.1937, Taivalkoski

Ville Kalervo avioitui Maija-Liisa Majavan
(s. 1941 Kuusamo) kanssa 12.2.1961

Lapset:

Juho Viljo s 1961,

Marja-Leena s.1962,

Auli Maarit Elise s.1965

Jyrki Kalervo s.1968

Tuusniemen Heiskaset vuosisatojen saatossa

OSA 19 • Hannu Heiskanen

Hannu Heiskasen jo kahdeksan vuotta jatkunut fiktiivinen jatkokertomus muinaisista Tuusniemen Heiskasista, jossa on kuitenkin ”tottuutta sitteeks”.

Tapahtui edellisessä jaksossa:

Kustaan Sodan riehussa vuonna 1788 Enonsalon Heiskalan nuorempi poika Erkki ilmoitautui vapaaehtoiseksi ruotumieheksi. Hänen komennuksensa ei tosin kestänyt kauaa, sillä kengityssepän apulaisena toimiessaan hän sai pollelta mojovan potkun polveensa ja joutui näin raajarikkona jättämään sotahommat sikseen. Tämän jälkeen Erkki palaisi kotitilalleen haavojaan nuolemaan ja parantelemaan koipeansa.

Matin kosiomatka Mustolaan

Enonsalon Heiskalan isäntä, Matti Pekanpoika Heiskanen oli jo kolmenkymmenen ikäinen miehenjulli, eikä ollut vielä äitinsä ankarista komennnoista huolimatta löytänyt emäntää taloon.

- Työ Heiskasen ukot sitä outta nuissa namera asioioessa kummallisia vätökkäetä. Ukkissii Massa-Pekka olj kuulemma pitkälti neljännelläkymmentä ennen ku akottu. Sinnäe out jo vanaha ukkovvukelo ennenku herrantouostais oes apuva talohhoejossa. Koetahha poeka ruveta ehtimää hemestiä, jotta muapaekka säelyy oman suvun hallussa. Porusi Maria-muori pojalleen eräänä lauantai-iltana viikon töiden jälkeen.

- Mitteepä sitä muorj turhoo hiilestymmää, eiköompää tässä vielä jottaen kekätä, Matti vastasi jälleen huolettomaan tyyliinsä.

Matista olisi mukavaa ollut viettää edelleen huoletonta poikamieselämää, mutta hän ymmärsi äitinsä yskän. Vanha äiti tarvitsi miniää yhä työläämmäksi koituvaan talouden ja kotieläinten hoitoon. Silja-piika oli hutilus johon ei ollut luottamista missään talon toiminna.

Syksyllä 1793 pidettiin kinkerit naapurikylällä Leppävirran Kartansalossa ja Maria sai värvetyksi Matin kyytimieheksi itselleen. Marialla oli muassaan taka-ajatus tutustuttaa Matti-poikan-

sa Mustosen naimaikäiseen Anna-tyttäreeseen. Hänestä saisi etevän miniän taloon, niin hän oli Annan äidin kanssa jo asioista sopinut.

- Läheppä Matti santtipäevänä kyytimieheksin, nii männää Mustollaan kinkerlöelle, Maria loplotteli poikaansa.

- Eepään tuota oekeen kehtoes, ku o' vielä ilta ja laavantae, Matti vastasi laiskuudenpuuskassaan potlojollaan makaillen.

- Sikspää sitä just pittääkii lähtee puulautummaa, siellä o' kuule silimänsomia tyttölöitä, ee kulonit vua parasta piältä, äiti pottuutteli Mattia arvoituksellisesti hymyillen.

- No, suatampaa tuota lähteekkii, jos niikseen tulloo ja äet käsköö, totesi Matti lopulta. Oo tässä akkoen mieliks – hän jupisi itseksseen.

Kinkereiden jälkeen, papin lähdettyä talosta, syötiin Mustosten pöydässä pitkään ja ruokailun jälkeen nuoriso pelehti pihaleikeissä. Pelattiin eräänlaista paripeliä, jossa tyttö ja poika joutuivat vuorollaan menemään piiloon ja siellä saivat keskenään sopia jonkun jännittävän kummitustarinan, jonka sitten tulivat kertomaan muille. Piilossa, poissa julkisilta katseilta saattoi tapahtua myös jotain intiimimpää kanssakäymistä.

- Tulukeeha nyt jokkaenen kynttyrä joka kyn-

nelle kykenöö pelilöehin. Kuulettako työ! Komensi talon nuori isäntämies Mustosen Puavo.

Matti haki äitinsä kehotuksesta Mustosen Annaa parikseen piiloleikkiin. Piilossa ollessaan Matti, Annaa seitsemän vuotta vanhempana meni kuitenkin hieman hämilleen, sillä eihän hän ollut koskaan ollut näin läheisessä kosketuksessa vastakkaisen sukupuolen kanssa. Anna oli onneksi kuitenkin aloitetykyisempi ja otti tilanteen heti haltuunsa. Hän sepitti oivan kummitustarinan, jossa he molemmat olivat olevinaan mukana ja lupasi kertoa sen muulle yleisölle piilosta tultua. Tästä rohkeasta suorituksesta hän vaati Matilta kuitenkin palkaksi mojovan suutelon. Epäröiden Matti suostuikin ja koki samalla aivan uudenlaisen elämään herättävän kokemuksen. Ehkäpä hänen kannattaisikin kosia Annaa, niin kuin äiti oli käskenyt?

Myöhään illalla kotiin lähdetessä Matilla oli outo tunne vatsanpohjassaan. Hän oli ihastunut Mustosen Annaan ja halusi kiihkeästi tavata tämän uudelleen, tehdäkseen läheisempää tuttavuutta tämän kanssa.

- *Vieläkönää meinoot tulla takasj näelle kylille, vae minkäläene pöekylä oekeen outkaa?* Anna kysyi arvoituksellinen hymy huulilla Matilta.

- *Suattasha tuota viikompistä pilikistäötyvääkkii*, pälmäyili Matti levottomana ja vatusteli lähtöään.

- *Tehhää sitte rehvit ens laavantaeks. Eläkkä sitte ou niin sakkeeverine, ku tuttuja jo ollaa.* Sanoi Anna Matille sanoi huulet törtsällään, odottaen vielä lähtösuudelmaa.

- *Mikäpä siinä, minnoun tolokun immeinen.*

Erotessaan Matti oli sanonut tulevansa käymään viikon kuluttua ja samalla vannottanut tyttöä olemaan hänelle uskollinen. Anna oli nauraen luvannut, mutta juuri tuo kevytmieliseltä kuulostanut naurahdus sai Matin epäileväksi. Entä jos joku kerkeää apajalle ennen häntä? Matti ei olisi halunnut lähteä kotiinsa vain äitinsä kanssa, vaan hän olisi halunnut ehdottomasti ottaa heti myös Annan mukaansa.

Seuraava viikko oli niin Matille, kuin Annallekin todellinen kituviikko, matkaa kylien välillä oli sen verran, ettei päivätöiden päätteeksi enää ehtinyt riiustelemaan, vaan ne puuhat oli jätettävä vapaa-ajalle viikonloppuun. Heti seuraavana

Annan aitan ovi.

lauantai-iltana nappaatunut Matti kävellä juppassi muina miehinä, muka metsällä ollessaan Mustolaan. Suvussa perintönä kulkevaa jalkajousta ei oikein olisi enää iljennyt ottaa mukaan, sillä piilukkokiväärin olivat korvanneet jalkajousen metsästysaseena jo aikoja sitten. Mutta Matilla ei ollut tussaria ja niin ollen jalkajousi keikkui olalla ikään kuin rekvisiittana. Hän teki asiaa Mustosen poikien kanssa vuodentuloista ja eläinten poikimisista, mutta tosiasiaa hän halusi vain kiihkeästi tavata Annan mahdollisimman pian. Se ei kuitenkaan käynyt aivan yksinkertaisesti vielä siihen aikaan.

- *Mitteepä se mehtämies tiällä o' kuulloksessa. Onkoo tullunna sualista?* Kysyi Mustos Puavo Matilta pilke silmäkulmassa.

- *O' vähä suapa sualiiltaa, tullookko mitää,* vastasi Matti arvoituksellisesti.

- *Taetaa olla vua yksilahkeiset sualiit mielesäis?* Vingutti Mustosen Pekka hieman nolostunutta metsästäjää.

Tähän Matti ei enää vastannut, vaan läksi viihkaa käipsehtimään kohden hämärtyvää metsänreunaa, vieläkin kuin saalista etsiskellen.

Vasta kun talon väki oli käynyt saunassa ja rauhoittunut yöpuulle Matti hiippaili kohti Annan aittaa. Varovasti koputeltuaan ja huhuiltuaan hän sai Annan huomaamaan että oven takana oli sulhasmies.

- *Anna... Anna!* Matti huhuili jännittyneenä ja tuskaisen hikisenä aitan oven läpi.

- *No annahhan minä, elähän siinä suotta hökäleä,* vastasi sanavalmis morsio aitastaan.

Kyllähän Anna osasi Mattia jo odottaakin, sillä pikkuveli Jussi oli käynyt kuiskailemassa Matin liikkeistä pihapiirissä illan aikana. Annan avatua oven Matti livahti kuin äänetön aave sisälle tytön aittaan.

Sen pitkän valvotun yön aikana nuoret löivät lukkoon tulevaisuudensuunnitelmansa: Anna tulisi miniäksi Heiskalaan heti kun viralliset kuulutukset ja vihkimisasiat olisi saatu hoidetuksi kuntoon. Samana yönä tapahtui myös muuta läheisempää kanssakäyntiä, joilla tuli olemaan pitkäaikaiset seuraukset.

- Mittee... mittee nää oekeen höpäleksit, sanoi Anna Matille tämän kopriessa hänen hönstömppiään.

- Kellotahha vuan siinä iha raahassa, Matti rauhoitteli morsiotaan.

- Kohtaha tässä ollaa jo iha kelteisillä, jos vielä jatkat koplotteluasj, Anna ku-jersi ja hihit-teli peittonsa alla.

- Toemperrää se kyllä oes tarkotussii, ajatteli Matti mielessään uskaltamatta kuitenkään sanoa ajatuksiaan ääneen.

- Sittempä taejattii tehä helemasyntiä, naureskeli Anna tyttönen.

Murresanojen selvennöksiä:

Vätökäs.....	saamaton nahjus, mitääntekemätön
Herrantouko.....	jälkeläiset, lapset
Hemesti.....	seurustelukumppani
Loplotella.....	houkutella
Santtipäivä.....	pyhä, juhlapyhä, sunnuntai
Puulautua.....	laittautua
Silimänsoma.....	kaunis katseltava
Pöekylä.....	laiskanlainen ihminen
Sakkeeverine.....	yksitoinen, juro
Nappaatua.....	ihastua, rakastua
Rehvit.....	sovittu tapaaminen, treffit
Tolokun.....	luotettava
Olla kuulloksessa.....	olla kuulolla
Hökälehtiä.....	olla häiritsevästi liikkeellä
Höpäleksiä.....	hyvällä, lemmiskellä
Hönstömppi.....	takapuoli, pyily
Toemperrää.....	todellakin
Helemasynti.....	miehen sukupuolivietti

Vanha lehtileike Heiskasista

Viipurin Sanomat 20.5.1910

**kertoili maallikkosaarnaaja
setä Heiskasen edesottamuksista
seuraabassa jutussaan.**

Lähde: Digitaalinen Sanomalehtiarkisto

— Tuomio sefin. Tunnettu maallikkojaarnaaja, setä Heiskanen kulliesäsaarnat saarnamattoillaan Ruosolahdella j. m. poiffeji samalla myöskin Ruosonistalla, jossa piti saarnan josta ei malla olla suuremmalle yleisölle kertomatta. Mitä tulee setä Heiskanen saarnan uskonolliseen puoleen, en tahdo siitä tässä paistaa kertoa sitä enää tätä. Mutta mitä tulee tämän toimisen mailman edistyspyrinnöihin, niin niistä ei setä Heiskanen hmmärrä mitään, ei niin tertasaaan mistään, ja siitä syystä semmoisia asioita hänen ei pitäisi sefottaa saarnaajanaan. Seta Heiskanen lausui näet saarnansa höhsteeksi ja ämmien sef. ulkojen ifi-iloksi että „Nuorisoseurojen talot j. m. f. otovat niitä laiveita helvetin portteja, jotka johtavat kansaa ja teidän lapsianne suoraa päätä helvettiin. Minä varoitan teitä isät ja äidit: katkahtaa teidän lapsianne sellaisista paikoista j. n. e.” Näin puhui setä Heiskanen niin mahtavasti, että talinhelmat tulta isäivät, koettaen enemmän esiintymisellään kuin saarnansa sisällöllä kuulijakuntansa hermoja tärisyttää. Onko fitte ihme, jos „vanha kansa” yleensä pyhyi hymänä nuorison itsekäsmaisuus-asialle, kun semmoiset auktoriteetit julleivat ottaa vastuulleen moisen hymän harjoittamisen.

Hallitustoiminnan linjaukset 2013-15

Toimenpideohjelma siitä, kuinka Sukukokouksessa päätettyihin seuran toimintasuunnitelman tavoitteisiin päästään. Käsitelty seuran hallituksen kokouksessa 28.8.2013.

nuoriin lapsiperheisiin ja pyritään aktivoimaan heitä tulemaan mukaan seuran toimintaan. Esimerkiksi ”Serkut/pikkuserkut -tutuiksi” -tapaamisen tms. avulla. Toimintaa koordinoi Tapahtumavastaava.

1. JÄSENISTÖ

TOSU: Sukuseuran toiminnan ydin on eri sukuhaaroista koostuva jäsenistö, joka kokee sukuseuratoiminnan omakseen. Seuran toiminta perustuu taloudellisesti jäsenmaksuihin, joten jäsenistöstä on pidettävä huolta, jäsenhankintaa yllä pidettävä ja nuoria jäseniä saatava mukaan. Jäsenistön lisäyksen perusedellytys: Sukuseuran toiminnan kokonaisuudessaan tulee olla niin kiinnostava, että jäsenenä ”kannattaa” olla.

Jäsenmäärän vuosittaisen nettolisäyksen tavoite on 10 uutta jäsentä, jolloin suunnitelmajakson lopussa jäsenperheiden määrä ilman poistumaa olisi **240**. Tässä ovat avainasemassa hallituksen jäsenten ja seuran toimihenkilöiden henkilökohtaiset yhteydenotot sukulaisiin, vetoomukset sukuhaarojen edustajille nuorten jäsenten hankinnasta, erilliskohteena kampanja sukukokouspaikkakuntien Heiskaset sekä jäsenmaksunsa laiminlyöneet.

- päivitetään syksyn 2013 aikana sukuseuran esite ja otetaan siitä uusi painos => Perttu
- lähetetään aina kyseisen sukukokouspaikkakunnan Heiskasille joko kirjallinen sähköposti tai tekstiviestikutsu sukujuhlaan => alkaen 2014 vastuu kokouksen vastaava
- panostetaan jatkossa entistä enemmän

TOSU: Jäsenrekisterin tietoja täydennetään niin, että niistä käy ilmi mahdollisimman monen ikä- ja sukuhaaratieto, sähköpostiosoite sekä maininnat ainaisjäsenistä. Seuralla on käytössä vuoden 2013 alusta lähtien Jäseri- jäsenrekisteriohjelma.

- toimintaa koordinoi ja toteuttaa jäsenrekisterinhoitaja.
- hän huolehtii myös jäsenmaksujen lähettämisestä ja -perinnästä.
- jäseristä saadaan jäsenistön sisältävä postitustarralistasu helpottamaan postituksia
- jäsenrekisterinhoitaja vastaa seura-aktiivien ja tunnettujen Heiskasten merkkipäivien muistamisesta. Apunaan hänellä on Heiskasten merkkipäiväkalenteri, jota ylläpitää puheenjohtaja.
- pyritään saamaan erilaisilla kyselyillä seuran käyttöön kaikkien niiden jäsenten sähköpostiosoitteet joilla sellainen on.

Tavoitteena on eri asuinalueilla asuvien Heiskasten tavoittaminen ja informoiminen Heiskasten sukuseuran toiminnasta.

- Massatiedotusta Heiskasille sähköposti tai tekstiviestillä. Linkkinä seuran uudet kotisivut. Tämä toiminta kuuluu kotisivuvastaavan toimenkuvaan.

2. SUKUTUTKIMUS

TOSU: Sukuseura panostaa sukuhaarakohtaisiin sukututkimuksiin.

Vuosien 2013-15 aikana sukututkimusta koordinoi sukututkimuksesta vastaava hallituksen jäsen. Samalla elvytetään eri sukuhaarojen sukututkijoiden yhteistoimintaa. Toimintajakson aikana kannustetaan julkaistavan kaksi Heiskaset -kirjaa täydentävää sukuhaarakohtaista sukukirjaa. Samalla panostetaan sukuhaarakohtaisiin tutkimuksiin ja annetaan tarvittaessa tukea sukututkimustyölle.

- **toimintaa koordinoi ja toteuttaa sukututkimusvastaava.**
- **hänen apunaan sukutietoja keräävät sukuhaarojen yhteyshenkilöt siten, että jokainen tekee itsenäistä työskentelyä ja toimittaa tuloksensa suku tutkimusvastaavalle, joka arkistoi tiedot kaikkien haarojen osalta.**
- **jatketaan toimintaa, jossa jokaisen kirjan julkaisevalle sukuhaaralle on luvattu palkkioksi Suku-Jutut ohjelma (tai vastaava summa rahaa n. 100€)**
- **seuraavan kaksivuotiskauden aikana pyritään julkistamaan ainakin kaksi sukuhaarakohtaista kirjaa (Suur-Pielisjärven Jorma Heikkilä ja Ylä-Savon haarojen kirja Juha Rönkkö)**
- **sukututkimusvastaava avustaa ja koordinoi kyseisten kirjojen painatusta**

3. PERINNETIETOUS

TOSU: Henkisen perinteen (muisti- ja perimätieto) kokoaminen 1900-luvulta on tärkeää, koska se muuten tallentamattomana häviää jäsenistön vanhetessa. Tähän liittyen kannustetaan keräämään perinnetietoa mm. mahdollisia tulevia kirjoja varten. Jäsenistöä informoidaan Heiskaset lehden ja kotisivujen välityksellä sekä sukukokouksissa erilaisilla muisteluilla ja näytelyillä. Perinnetietouden keruusta vastaa seurassa perinnetietovastaava.

- **toimintaa koordinoi ja toteuttaa perinnetietovastaava.**
- **tehtäväkenttään kuuluu perinnetietouden keräämisen ja julkaisemisen innostaminen Heiskasten keskuudessa.**
- **pyritään keskittymään myös lähihistorian perinteen tallentamiseen. Esim. 1970-luvun lähiöasuminen, maaltamuutto, siirtolaisuus Ruotsiin jne.**
- **vanhojen valokuvien, kaitafilmi ja videonauhojen ym. digitointipalvelu kuuluu myös toimenkuvaan.**

4. SUKUTAPAHTUMAT

TOSU: Vuonna 2014 pyritään toteuttaman seuran jäsenistölle kesäkokoon-tuminen ja/tai ulkomaanmatka. Vuoden 2015 sukukokous järjestetään mahdollisimman läheltä suvun jäsenten asuinseutuja. Sukutapahtumien järjestelyistä vastaa kuhunkin tehtävään erikseen nimetty sukukokousvastaava.

- **molempiin tapahtumiin perustetaan erityinen toimikunta, joiden vastuulliset projekti- vetäjät päätetään myöhemmin.**

5. TIEDOTTAMINEN JA VIESTINTÄ

TOSU: Sukuseura panostaa vuosina 2013-15 aiempien vuosien tapaan monipuoliseen tiedottamiseen. Tärkeä kohderyhmä on sukuseuran potentiaaliset jäsenet eli ihmiset, jotka voisivat liittyä seuraan. Sisäisellä tiedottamisella annetaan tarpeellinen tieto jäsenille. Erityinen huomio kiinnitetään vuorovaikutteiseen tiedonkulkuun ”alhaalta ylös” huomioimalla, kuinka jäsenistön toiveet ja tarpeet välitetään johdon tietoon.

- **toimintaa koordinoivat ja toteuttavat omalta osaltaan (sähköinen ja kirjallinen) vastuuhenkilöt**

KIRJALLINEN VIESTINTÄ

TOSU: Sisäisen tiedottamisen pääväline on kolmesti vuodessa julkaistava Heiskaset-lehti. Lehden pyritään saamaan lisää sukututkimus- ja perinnetietoutta sekä kuvauksia sukuhaarojen järjestämistä omista tapahtumista.

- **Heiskaset lehteä toimittaa päätoimittaja, joka vastaa hallitukselle lehden aineiston käytännön kokoamisesta, -painatuksesta, -jakelusta ja- ajallaan ilmestymisestä.**
- **päätoimittaja huolehtii yhteyksistä painotaloon ja taittajaan.**
- **Lehden teossa ja juttujen kirjoittamisessa sekä ideoinnissa häntä auttavat kaikki hallituksen jäsenet.**
- **kunkin hallituksen jäsenen veloitetaan kirjoittavan ainakin yhteen vuoden lehdistä oman katsauksensa vastualueestaan ja toiseen jonkin muun jutun lehden oikolu-kevat ennen painatusta puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja.**
- **nettiin sukutapaamisista ym. on hänen vastuullaan**

TOSU: Hyödynnetään Sukuviestin roolia tiedottamisessa. Lehden pyritään saamaan juttuja Heiskaset-tapahtumista ja suvun perinnetietoudesta. Myös sukukokouspaikkakuntien lehtiin pyritään saamaan tietoa sukuseurasta ja sukukokoustahtumista.

- **Heiskaset lehden päätoimittaja koordinoi Sukuviestin tiedotusta ja kirjoittaa tai delegoi juttujen kirjoittamisen sekä tekee lehdistötiedotteet**

SÄHKÖINEN VIESTINTÄ

TOSU: Seuran kotisivut pidetään ajan tasalla kotisivuvastaavan toimesta. Sivusto uudistetaan ulkoasultaan ja sisällöltään vuoden 2013 loppuun mennessä. Käyttöön tullaan ottaman seuran jäsenille tarkoitetut ”suljetut sivut”, jonne on mahdollista tallentaa muun muassa sukutaulukoita. Myös jäsenistön keskustelua pyritään kaikin muodoin lisäämään seuran sivuilla. Samalla seura osallistuu mahdolliseen Sukuseurojen keskusliiton järjestämään seurojen kotisivukilpailuun.

- **toimintaa koordinoi ja toteuttaa kotisivuvastaava.**
- **hänen vastuullaan on seuran kotisivujen kehittäminen ja ylläpito sekä muun sähköisen viestinnän (sähköposti-, tekstiviestit, facebook ym.) kehittäminen sekä alullepaneminen**
- **kotisivuvastaava jatkaa edellisen hallituksen alullepanemaa projektia ja vie sen päätökseen.**
- **kotisivuvastaavan toimesta sivusto uudistetaan ulkoasultaan ja sisällöltään vuoden 2013 loppuun mennessä.**
- **uudistetuilla sivuilla otetaan käyttöön seuralaisten ”omat sivut”. Niissä voidaan julkaista mm. hallituksen kokouspöytäkirjat, päätökset ym. Samoin HMTL- muotoisia sukutaulukoita SukuJutut ohjelmasta.**
- **sivuston ulkoasua ja navigointia tullaan muuttamaan ja sisältöä kehitetään monipuolisemmaksi ja helpommin lähestyttäväksi**
- **kotisivuvastaava on sivujen pääkäyttäjä ja vastaa sivujen ajantasaisuudesta**

6. TALOUS

TOSU: Sukuseuran talous perustuu pääasiallisesti jäsenmaksuista ja julkaisujen ja myyntiartikkelien tuotoista saataviin tuloihin. Jäsenmaksun suuruus on 27 euroa. Jäsenmaksujen lisäksi pyritään kohdennetulla vapaaehtoisella tukimaksulla keräämään varoja. Seuran talousasioita hoitaa taloudenhoitaja. Vuosien 2014-15 yksityiskohtaisempi talousarvio käy ilmi erillisestä liitteestä.

- **toimintaa koordinoi ja toteuttaa taloudenhoitaja.**
- **hänen tehtäviinsä kuuluu seuran rahaliikenteen ja kirjanpidon hoitaminen sekä tilinpäätösten tekeminen ja yhteydenpito toiminnantarkastajiin.**
- **seuran pääasiallinen tuloerä on jäsenmaksuista koostuva tulo ja se on vuodessa luokkaa 6000 €**
- **jäsenmäärän lisäyksellä poistuma huomioiden ei saada oleellista lisäystä jäsenmaksutuloihin vuositasolla**

TOSU: Artikkeleiden myyntiä tehostetaan niin, että varaston kierto voisi toteutua sukukokousten välisen ajanjakson puitteissa. Myyntiartikkeleitten hankinnasta ja myynnistä vastaavat nimetyt henkilöt.

- **toimintaa koordinoi ja toteuttaa myyntivastaava.**
- **toimenkuvaan kuuluu seuran myyntiartikkeleiden käytännön myynti, postittaminen tilaajille sekä varaston inventointi ja ylläpito.**
- **myyntivastaava huolehtii myyntituotteiden hintojen ja tuotetietojen päivytyksestä Heiskaset lehteen ja seuran kotisivuille.**
- **myyntivastaava toimii erilaisissa seuran tilaisuuksissa tuotteitten myyjänä.**

7. HALLINTO

TOSU: Hallinnossa lisätään pitkäjänteisyyttä, työryhmytyöskentelyä ja vastuun delegointia. Hallituksen jäsenten vastuualuekatsaukset hallituksen kokouksissa ovat avainasemassa hallinnon toteutuksessa. Keskeisinä tavoitteina on toiminnan jatkuvuuden turvaaminen, sähköisen viestinnän kehittäminen sekä sukututkimuksen ja perinneasioiden korostettu huomioiminen.

Varapuheenjohtajan toimenkuva

- **varapuheenjohtaja edustaa seuran puheenjohtajaa mikäli tämä on estynyt**
- **Sukuseuran nimen kirjoittaa seuran puheenjohtaja yhdessä varapuheenjohtajan kanssa tai jompikumpi heistä yhdessä sihteerin tai taloudenhoitajan kanssa.**
- **varapuheenjohtaja vastaa seuran esitteen päivittämisestä**
- **varapuheenjohtaja toimii Heiskaset-lehden toisena oikolukijana**
- **varapuheenjohtaja vastaa hallituksessa seuran sääntöjen noudattamisesta**

Hallituksen työskentelyedellytysten turvaamisen takia on tärkeää, että hallituksen jäsenistöllä on mahdollisuus osallistua kokouksiin jatkossa myös ns. etänä. Joko puhelimitse tai muuta uutta tekniikkaa käyttäen.

Jokaisella hallituksen jäsenellä on oma pysyvä vastuualueensa, lisäksi hän on velvollinen auttamaan kollegojaan.

Vastuualueet:	Puheenjohtaja	Hannu Heiskanen
	Varapuheenjohtaja	Perttu Kähäri
	Sihteeri	Jorma Heikkilä
	Taloudenhoitaja	Kauko Hotti*
	Sukututkimusvastaava	Hannu Heiskanen
	Jäsenrekisterinhoitaja	Paula Erama-Kuosmanen
	Perinnetietovastaava	Orvokki Weckström
	Kotisivuvastaava	Perttu Kähäri
	Myyntivastaava**	Bo Weckström
	Heiskaset lehden päätoimittaja	Eija Heiskanen
	Kirjastovastaava	Voitto Heiskanen
	Arkistonhoitaja	Juhani Heiskanen
	Yhteisövästava	Aino Laakso
	Tapahtumavastaava	Pirja Heiskanen

Uudet hallituksen jäsenet: Voitto Heiskanen, Pirja Heiskanen ja Aino Laakso

***)Kauko Hotti on toimihenkilö (ei hallituksen jäsen).**

****) Juhani Heiskanen avustaa vuoden 2013 loppuun saakka**

Uusien vastualueitten toimenkuvat:

Kirjastovastaava: Perustaa ja pitää yllä (kotisivuilla) virtuaalikirjastoa/linkkiä kirjastotietokantaan Heiskasten kirjoittamista tai Heiskasista kertovista kirjoista. Perustaa ja pitää yllä indeksoitua hakuria (kotisivuilla) Heiskaset lehden artikkeleista kotisivuilla.

Yhteisövästava: Pitää yhteyksiä erilaisiin Heiskas-sidosryhmiin (tunnetut Heiskaset, Heiskas-yrittäjät ym). Pyrkii luomaan Heiskasista ”hyvä veli” verkosto: **SUOSI HEISKASTA** ja **KYLLÄ NE HEISKASET OSSOO** -teemoilla.

Tapahtumavastaava: Koordinoi seuran tulevia tapahtumia ja pyrkii erityisesti kehittämään tapahtumia nuoria lapsiperheitä suosiviksi.

Tällä hetkellä toiminnassa olevia toimikuntia:

1. Kotisivutoimikunta Vetäjä: Perttu Kähäri
*Hannu Heiskanen
*Eija Heiskanen

MUUTA:

- seura osallistuu mahdollisuuksien mukaan erilaisille sukumessuille ja muihin alan tapahtumiin. Niihin osastomme vastaava järjestäjä nimitetään tapauskohtaisesti. Hän valitsee avukseen muita henkilöitä, jotka voivat olla myös hallituksen ulkopuolisia.
- Heiskaset lehti täyttää vuonna 2014 kokonaista 25 vuotta. Tätä juhlavuotta kunniottamaan toimitetaan syksyllä (No: 3 tai 2/2014) juhlalehti tai erikoispainos.
- Koottu DNA testaus eri sukuhaarojen Heiskasista seuran laskuun. Selvitetään ollaan-ko samaa verisukua. Toimintaa koordinoi sukututkimusvastaava.

Vakuudeksi

Heiskasten sukuseuran hallitus

V.A. Heiskasen muistomerkki on siirretty

Muistomerkin siirto tapahtui tänä aamuna 18.10.2013. Aamulla klo 7. Nosturipalvelu Luostarisesta soitettiin, auto oli jo lähdössä Harjurannalle. Koko homma oli tehty klo 9 mennessä.

Muistomerkin vieressä on pieni opastaulu, jossa kerrotaan professori Heiskasesta.

Ensi keväänä kunnostamme muistomerkin ympäristön.

Ohessa on aamun (18.10.2013) juttu, joka oli Warkauden Lehdessä.

Ensi kesänä 2014 heinäkuun lopulla pidämme Aurinkopäivän 4. kerran, joka on pidetty V.A. Heiskasen syntymäpäivän aikoihin. Kunhan päivämäärä on varmistunut. Ilmoitan siitä

tarkemmin. Tapahtuman ajankohdan määrää Ursan valtakunnallinen kesätapahtuma Cygnus, jonka kanssa emme halua Aurinkopäivää päällekkäin samalle viikonlopulle.

Olette tervetulleita tapahtumaan ja toivon myös lyhyttä esitelmää V.A. Heiskasesta ja sukuseurastanne. Tapahtuma pidetään Härkämäen observatorion kerhotalolla, paikalle mahtuu kaikkiaan noin 100 ihmistä, joista sisälle kerralla noin 40. Tapahtumaan on kuulunut esitelmiä, Auringon katselua kaukoputkella, musiikkia ja kahvitarjoilu sekä yhdessä oloa hienolla Härkämäen alueella, jolta aukeaa upea maisema etelään yli metsäisen maiseman

Hyvää syksyn jatkoa

Warkauden Kassiopeia ry:n puolesta

Veli-Pekka Hentunen

Heiskanen siirtyi Härkämäkeen

Varkaus
Sirpa Ylönen

**Professori V.A.
Heiskasen muisto-
merkki siirrettiin
Harjurannalta Här-
kämäen tähtitornille.**

Harjurannan koulun pihassa vuodesta 1995 seisonut professori V.A. Heiskasen muistomerkki nostettiin keskiviikkona Warkauden Kassiopeian kerhotalon pihaan Härkämäkeen. Siirto tehtiin Heiskasen sukuseuran toivomuksesta ja kaupungin museotoimen suostumuksella. Muistomerkin omistaa Varkauden kaupunki.

Siirto tuli ajankohtaiseksi, kun Harjurannan koulukiinteistö tuli huutokauppaan. Kun kiinteistö ei ole jäämässä Varkauden kaupungille, haluttiin muisto-

V.A. Heiskasen muistomerkki löytyy nyt Härkämäestä.

merkki siirtää toiseen paikkaan.

—Sukuseura mietti uutta paikkaa heti sen jälkeen, kun Harjurannan koulu lakkautettiin. He esittivät Härkämäkeä, kun se asiayhteyden puolesta

on sopiva paikka, Warkauden Kassiopeian puheenjohtaja **Veli-Pekka Hentunen** kertoo.

V.A. Heiskanen oli Tähtitieteellisen yhdistyksen Ursan pe-

rustaja ja sen pitkäaikainen puheenjohtaja. Heiskanen opiskeli fysiikkaa ja tähtitiedettä, ja kirjoitti tähtitieteestä useita kirjoja alan harrastajille. Heiskanen on lähtöisin Kangaslammin Mankilansaarelta.

Työnsä Heiskanen teki geodesian eli maanmittausopin parissa. Hän oli Ohion valtionyliopiston Geodesian laitoksen professorina 1950–60-luvulla, ja juuri Heiskasen mittaustehtäviillä selvitettiin maapallon todellinen muoto.

—Sen kaukaisempia tähtitaivaan kohteita hän ei työssään tutkinut, Hentunen toteaa.

Virallisesti muistomerkin uutta sijaintia juhlistetaan ensi kesällä heinäkuun loppupuolella, kun Kassiopeia viettää perinteistä aurinkopäiväänsä.

—Päivä on aina pidetty Heiskasen syntymäpäivän aikoihin. Ensi kesänä paikalle on tulossa myös Heiskasen sukuseuran edustaja, Hentunen kertoo.

Kuvassa V. A Heiskasen muistomerkkiä nostetaan nosturilla.

Muistomerkki sijaitsee nyt Härkämäen observatorion kerhotalon pihalla.

Tarinoita elämästämme

Minulla on ollut ilo, onni ja kunnia olla mukana Zodiakin Uuden tanssin keskuksen seniori ryhmän projektissa, koreografi Gabriela Aldana-Kekonin ohjaamassa teoksessa ”Tarinoita elämästämme”.

Meitä oli 20 aikuista tanssimassa elämästään, mukana oli myös kolme lasta. Yhtenä tavoitteena oli lisätä vuorovaikutusta ja kohtaamisia eri sukupolvien välillä, eritoten nuorten kanssa.

Harjoitukset aloitimme huhtikuussa 2012 ja toukokuun lopulla meillä oli kaksi näytöstä Zodiakin tiloissa. Se oli meidän yhteinen matkamme, jonka aikana jokainen kävi henkilökohtaisesti läpi jonkinlaisen kasvuprosessin. Palasimme menneeseen, elimme hetkessä, heittäydymme tuntemattomaan, kohtasimme toisemme eri tavoin ja eri tasoilla, liikkeen, tunteen, näön, kuulon, tunteen ja mielen tasolla.

Jokainen vei alussa valokuvan itsestään lapsesta, nuorena tai nuorena aikuisena, jonka avulla palasimme menneeseen. Tutustuimme myös tunteisiin, joita kuva herätti muissa. Se oli erittäin antoisaa. Vanhojen valokuvien katseleminen on voimauttavaa, vielä kun muutimme kokemamme tanssiksi, tuli siihen uusi kehollinen ulottuvuus. Elämäkokemuksemme ovat muistoissamme ja kehossamme. Kaikki ne ovat aikoinaan ohjanneet kasvuamme tiettyyn suuntaan. Yksilöinä olemme ainutlaatuisia, erilaisia ja se on upeaa. Tämä meidän yhteinen ”matka” tanssiksi muuttuneiden tarinoiden kautta kohotti tanssillista, kehollista näytöstä, oli mahtava, luova ja vapauttava. Todellakin saimme tuntea, miltä tanssi tuntuu kehossa ja mielessä. Se miten kehonkieleemme, liikkumisemme ja tanssimme ovat muuttuneet, näkyvät ja tuntuvat meissä. Olemme kaikki muuttuneet positiivisesti niin kehon kuin mielenkin tasolla. Siihen

on myös suuresti vaikuttanut koreografimme Gabriela, hänellä on kyky saada meidät täysillä mukaan.

Juuri tämän ikäisenä muistelut tavalla tai toisella ovat rikkaus, voit ammentaa tunnelmia, voimavaroja, kokemuksia jne. Menneeseen ei pidä jäädä, mutta siellä voi piipahtaa, niin hyvässä kuin pahassakin, elämä kantaa ja ”matka” jatkuu täyteläisempänä kuin koskaan.

Kokemuksemme jakaminen lasten kanssa oli ihanaa, lasten kyky antaa ja ottaa vastaan villittömästi, tasapuolisesti ja aidosti, on koskettavaa. Myöskään unohtamatta ryhmämme ainoastaan miestä, jonka osuus oli ainutlaatuinen kokoonpanossamme. Miehinäinen näkökulma täydensi esitystä, omalla värikkyydellään.

Elokuussa kahden viikon ajan työstimme teosta uudelleen. Saimme kolme uutta jäsentä ja yhden tienneikäisen lapsen lisää, kolmelle entiselle ryhmäläiselle ajankohta ei sopinut. Esitys syveni tunnetasolla, myös kehollinen muistikuva oli vahvempi. Meillä oli viisi näytöstä, keväällä kaksi ja syksyllä kolme. Olemme saaneet positiivista palautetta. Esitys on koskettanut ih-

miisiä eri alueilla naurusta aina kyyneliin asti, myös meitä. Olemme mielestämme saavuttaneet tavoitteemme, paremmin kuin osasimme odottaa. Syksyllä olemme saaneet lisämahdollisuuksia esittää näytöstämme pienimuotoisesti palvelutaloissa. Kokemukset ovat olleet palkitsevia molemmin puolin.

Rohkaisen ihmisiä jakamaan kokemuksiaan eri-ikäisten kanssa kullekin sopivalla tavalla: tanssin, kuvien, laulujen, kohtaamisien, piirtämisen, maalaamisen jne. avulla, se on hyvän jakamista.

Liitän tähän prosessin minussa silloin herättämiä ajatuksia, joita oli mahdollisuus tuoda julki esityksessä tapahtuvassa julkisessa puhekohtauksessa.

24.4.2012, prosessin puolivaiheessa syntyneitä ajatuksia.

”Elämän filosofiaa liikkeen ja tanssin kautta”

Liike/tanssi on aina merkinnyt minulle paljon niin arjessa, juhlassa kuin työssänikin. Vasta nyt näillä kursseilla löysin kehoni kokonaisvaltaisemmin instrumenttina liikkeelle, tanssille, tunteille, ilmaisulle. Sitä kaikkea, mitä kehos-

tamme löydämme, kun otamme sen enemmän ja enemmän käyttöön ja heittäydymme tässä ja nyt. Se on muodostunut varsinaiseksi tutkimusmatkaksi, niin kehon sisältä kuin ulkoa, ympäristöstä ja muiden ihmisten vaikutuksesta.

Elämä alkaa liikkeestä ja päättyy liikkeeseen. Olen löytänyt eri tasot, missä voi tanssia: lattia, puoliseisonta, seisonta, katto, seinä, kontakti jne. Wau!!! mitä elämyksiä ja kokemuksia. Olen myös liittänyt tanssia enemmän arkeeni: minulla on hampaiden pesutanssi, siivoustanssi, aamutanssi jne. Mielikuvitus on rajana. Tarttukaa hetkeen, ottakaa mukaan jotakin itsellenne. Sulkekaa vanhoja ja avatkaa uusia ikkunoita kokoelmanne ajan, eri-ikäisinä. Koskaan ei ole liian myöhäistä, niin kauan kun on liikettä, on tanssia, on elämää. Sinulle on annettu mahdollisuus käyttää instrumenttiasi itse, kuuntele, herkistä, heittäydy, kokeile!

Takaan, että yllätyt, näin meillekin kävi.

Elämään tarvitaan siivet ja juuret, ilot, surut, unelmat, pienet ja suuret.

Sovellettu värssy (kirjasta ”Elämä on kaunein satu” Anne Seppälä)

Orvokki Weckström

Lasten kuva-arvoitus

Saatko selville, minkä jouluisen viestin oikein kuva-arvoitus sisältää?

The diagram illustrates the progression of life through three stages, each represented by a flower with petals and leaves labeled with Finnish terms:

- Lapsuus (Childhood):**
 - Petals: Leikit (Games), Lelut (Toys), Koulu (School), Ruoka (Food), Koti (Home).
 - Leaves: Vaatteet (Clothing), Kirjeet (Letters).
- Nuoruus (Youth):**
 - Petals: Vapaa-aika (Free time), Harrastukset (Hobbies), Kaverit (Friends), Ympäristö (Environment), Matkat (Travels).
 - Leaves: Musiikki (Music), Vaatteet (Clothing), Kirjeet (Letters).
- Aikuisuus (Adulthood):**
 - Petals: Tavat (Customs), Työvälineet (Tools), Työ (Work), Eläke (Pension), Ihmissuhteet (Human relationships), Lastenlapset (Grandchildren).
 - Leaves: Työvälineet (Tools), Työ (Work), Eläke (Pension), Ihmissuhteet (Human relationships), Lastenlapset (Grandchildren).

Keräämme sukuseuramme arkistoon Heiskasten kirjoituksia, valokuvia ja muuta materiaalia. Voitte laittaa aineiston kopioina tai alkuperäisinä, halutessanne palautamme alkuperäismateriaalin. Yllä olevassa kukinnossa on esimerkkiaiheita. Mikäli saamme riittävästi materiaalia voimme koota ne julkaisuksi.

Aineistot pyydämme lähettämään osoitteella:

Eija Heiskanen
Miekka 2 F 85
02600 Espoo tai sähköposti: eija.heiskanen1@luukku.com

Esittelyssä uudet hallituksen jäsenet 2013–2015

Aino Laakso

Olen **Aino Laakso** (os Heiskanen). Synnyin Värtsilän pitäjässä, mutta olen viettänyt lähes kaikki lapsuuteni ja teini-iän kesäni Kontiolahden Jakokosken kylässä, jossa isäni Kusti Heiskanen on syntynyt

Olen asunut Mäntsälässä reilut kolmekymmentä vuotta. Perheeseeni kuuluu puoliso Mikko ja kaksi aikuista poikaa. Uusimpana jäsenenä on pieni pojantytär Lumi Elisabeth 3kk.

Olen toimesta Mäntsälän kunnassa. Toimin vastaavanasosiaalityöntekijänä ja potilasasiamiehenä. Olen kiinnostunut historiasta ja sukututkimuksesta.

Kuulun Suur- Pielisjärven sukuhaaraan

Voitto Heiskanen

Olen **Voitto Heiskanen**, syntynyt Kotkassa. Nykyään olen eläkkeellä. Työelämässä toimin 10 vuotta malminetsinnässä, 10 vuotta atk-suunnittelijana ja 10 vuotta henkilöstöhallinnan konsulttina. Työn perässä olemme vaimon kanssa kiertäneet Espoo, Oulun, Rovaniemen, Oulun, Kokkolan kautta takaisin Espooseen. Harrastan mökkeilyä Jyväskylän seudulla. Mökkeilyyn lisäksi harrastan lukemista. Perhettä on vaimo ja 30-vuotias poika.

Kuulun Tuusniemen Heiskasten sukuhaaraan

Pirja Heiskanen

Olen **Pirja Heiskanen** ja aloitan uutena jäsenenä Heiskasten sukuseuran hallituksessa. Olen syntyperäinen Espoolainen ja asun tälläkin hetkellä Espoossa. Matkani varrella olen asunut sekä muualla Suomessa kuin ulkomailla.

Isäni Timo Heiskanen toimi vuosina 1968-70 ja 1974-76 Heiskasten sukuseuran puheenjohtajana. Lapsuudestani muistoihini kuuluu Heiskasten sukuseuran pääkaupunkiseudulla järjestämät joulujuhlat, joissa kerran voitin arpajaisissa pääpalkintona olleen hedelmäkorin.

Heiskasten sukuseuran hallituksessa haluaisin edistää nuorten aikuisten ja lapsiperheiden osallistumista sukuseuraan ja sen toimintaan. Tavoitteena on huomioida ensi vuoden kesätapaamisissa erityisesti lapsiperheet

Vapaa-aikanani harrastan urheilua: juoksen, hiihdän, uin, käyn kuntosalissa ja seinäkiipeilen. Lisäksi kesäisin harrastan merimelontaa. Pyrin tekemään ainakin yhden vaellusreissun vuorilla.

Kuulun Heiskasten Syvänsi II sukuhaaraan

Pirja Alpeilla.

Merkipäiviä

75-vuotta

TAUNO HEISKANEN

16.10.2013 Kuopio

Tuusniemen 1. haara

70 vuotta

**LEENA HEIKKILÄ
(os. Heiskanen)**

21.9.2013

*Sinun kätesi on hyvä, lämmin hellä
Sinun hymysi sen muistan
mä hellyydellä
Sinun äänes kaikuu sydämeni käytävillä
Sinun kuvasi aina silmissäni näkyvillä
Sinun nimesi, sinun nimesi
kuiskaan hiljaa hellyydellä*

Suur-Pielisjärven sukuhaaraan kuuluvalla sukuseuran
sihteerin puolisolle onnittelut.

Jorma

Kuolleita

**KAARLO OLAVI (Olli)
HEISKANEN**

s. 15.8.1931 Viipuri

k. 8.8.2013 Helsinki

Heinäveden haara 3

PIRKKO ANELMA HEISKANEN os. Hakonen

s. 27.2.1947 Helsinki

k. 14.10.2013 Espoo

Porrassalmen haara

Pirkko Heiskanen sukuseuramme pitkäaikaisen puheenjohtajamme Markku Heiskasen puoliso, menehtyi äkillisesti edenneeseen sairauteen Espoossa 66-vuotiaana. Pirkko tuki voimakkaasti Markkua tämän puheenjohtajakaudella.

Mieleenpainuvana muistona, on seuramme viiden vrk. bussiretki Laatokan Karjalaan vuonna 2002. Muistoihin on tallentunut myös seuramme 40-vuotisjuhla Suomalaisella Klubilla Helsingissä 4.3.2000 johon jatkona 40-vuotiskesäjuhla Rantasalmen Porosalmella. Taustavoimana Pirkko oli osallisena vaikuttamassa lukuisissa seuramme tapahtumissa. Pirkko edusti Suomea diplomaattipuolisonsa Markun rinnalla Ranskassa, Sveitsissä ja Japanissa. Pirkko ja Markku asuivat Pohjois-Tapiolan "lintukodossaan" 33 vuotta. Pirkon käsiensä jälki jää japanilaistyyppiseen puutarhaan. Lintukotoon kuuluivat oleellisena osana Saara ja koirat Minttu ja Täplä.

Leena Heiskanen

Syntyneitä

Aino Laakson ensimmäinen lapsenlapsi

LUMI ELISABETH LAAKSO

synt. 19.08.2013.

Vanhemmat ovat Maria ja poikamme

Teemu Laakso.

Paula-(Erama-Kuosmanen) mummin uusia perheen jäseniä

Poikani Nicholas ja vaimonsa Stephanie, heidän poika **MATIAS** syntyi 6.3.2012. Paikka Singapore jossa Nicholas pelaa jääkiekkoa Aasian Singaporen joukossa. Ovat voittaneet Aasian turnauksia usein, muistaakseni 2012 vai oliko se 2013.

Nicholas on private banker (pankkiiri) SEB Singaporen konttorissa ja Stephanie on sisustussuunnittelija. Asuvat nykyään Malesiassa, työskennellen edelleenkin Singaporessa.

Toinen lapsi syntyy helmikuussa 2014.

AMANDA AINO ELENE BURTON,

syntynyt 15.9.2013.

Vanhemmat, poikani Samuelin ja vaimonsa Niina Burton.

Stephanie, Nicholas sekä pikku Matias.

Tässä kaksi onnellista isää, poikani Nicholas ja Samuel Burton.

Paula- mummi ja Matias, Malesiassa elokuussa 2013.

Amanda Burton.

Jouluvalmisteluja

Joulu saapuu jolkutellen,
houkutellen hiljaisesti,
ihmiskuntaa kaikkialta,
luomakunnan laitamilta,
sankarillaan siunatulla,
vapahduksen antajalla.

Tulee koolle juhlasehen,
monet kansat maailmalta,
tulee rikkaat riemumiellä,
köyhät miellä nöyremmällä,
tulee miehet saapuu naiset,
tulee pulskat poikamiehet,
pojat miellä oottavalla,
tyttöläpsetkin iloiten.

Juhlanen monipäiväinen,
viikkokausin valmisteltu,
hiljentääpi hetkiseksi,
jopa rauhoittain monia,
pyhillänsä juhlavilla,
lepopäiväin kaltaisilla.

Tuumaa Ukko penkin päässä,
hymytuulella vähäsen,
kuulee lasten lauleloja,
pojan kossein huuteleja,
niissä juhlan aineksia,
sisältöä riittävästi.

Siitä vanha Harmahtava,
vähän arkaillen toteevi:
Ei ole täällä ennen ollut,
tuskin kuullaan tuonnempana,
sanomata suurempata,
paremmaista ensinkänä,
kuin on jouluinen sanoma,
juhlan aiheena ikuinen,
joka kaikuu kunnahilla,
kajahtelee kaikkialla.

Siinä Ukko Harmahtava,
varma lauluin muistannalta,
irrotti ilosävelet,
laatulauluset luritti,
mitä miehet kummeksuivat,
naiset innolla katasti.

Muistui mieleen tuttu laulu,
kauniskin sävelasussa,
Jouluyössä hiljaisuutta,
sanatonta verkkaisuutta,
sydämiä koskettavi,
sanaset Pojan iäisen,
virittävi mieliäkin,
joulun tunteisiin hyviin,
heijastaen hartautta,
sävelsointia sisälle,
lumihuntuhun pukien,
maisemat Pyhän Isäsen.

Ukko mielellä hyvällä,
iloilmeellä hyreksi,
lauloi veisun lauloi toisen,
kolmannenkin kaiutteli,
jottapa joka talossa
majoissa matalissakin,
oisi Pohjolan pitoset,
syntyjuhlatkin hyväset.

Syntyköhän juhlasesta,
yhteisesti vietetystä,
Pojan juhla arvokkainen,
aidon sankarin näköinen,
onko juhla merkittävä,
Jeesus-lapsen muisteluna,
hiljaisuuden heijastuma,
rakkauden syntymälle?

Vastaa Ukko laulullansa,
itsensä valitsemalla:
Luokse köyhän rikkahankin,
saapuu joulunen ihana,
pimeyteen maailmalle
tuoden taivaista valoa.
Lasta kaipaillen halaja,
Herraa maan ja taivahankin,
Luota köyhän rikkahankin,
löytyy joulukin suloinen.

Hyvää joulua Sinulle,
Heiskassukuun siunatulle,
oothan ystävä monille,
kanssakulkija läheisten.

Jorma Heikkilä

Klaffaaminen

*heitellä joulukortteja ja -lahjoja oven
raosta (ruotsin julklapp)*

Kustaa Villkunan kirjassa **Vuotuinen ajantieto** kerrotaan taustoista ja perinteistä. Omakohtaiset kokemukseni liittyvät jouluun ja ”klaffaamiseen”. Tapana oli, että joulusta uuteen vuoteen voi heittää ”klaffia” ystäville tai naapureille pienen paketin muodossa.

Viehätys ja jännitys liittyy juuri siihen, miten se toteutetaan. Pimeän tultua kurkisteltiin ikkunan takana ja varmistettiin, että sisällä oli talonväkeä. Sitten hiivittiin hiljaa eteiseen, raotettiin ovea ja heitettiin paketti sisälle, jossa oli nimi kenelle se oli osoitettu, mutta ei lähettäjä. Sitten kiireesti karkuun ja tietysti toivottiin, että sisältä lähdettiin perään. Jos saatiin kiinni, tuotiin sisälle ja ”klaffari” tunnistettiin. Nautinto oli suuri, jos ei saatu kiinni.

”Klaffaaminen on sitä, kun joulunalus päivinä pruukattiin mennä salaa heittöhön joulukortti naapurin ovesta sisälle ja sitte karkuhun minkä kintuusta pääsi. Yleensä taloonväki lähti perään ja yritti kiinni. Vaikeutena oli joirenki talojen pitkät ulukoeteiset jotta välistä piti kaharestaki ovesta tryykätä pihalle. Yleensäoli ka-veri pitämäs ovia auki.” (Ote netti sivuilta)

Vuotuinen ajantieto s. 338 kertoo ”nakkaamisesta”, joka tarkoitti ”klaffaamista”. Nakata = heittää

Anneli Heiskanen

HEISKASTEN SUKUSEURA

Heiskasten sukuseura ry:n hallitus v. 2013-15

PUHEENJOHTAJA

Hannu Heiskanen

Kokkomäenkuja 11

48410 Kotka

0500 267 422

hannu.h.heiskanen@kesko.fi

Sukututkimusvastaava

Voitto Heiskanen

Pajutie 8 H 1

02770 Espoo

040 594186

voitto.heiskanen@elisanet.fi

Kirjastovastaaja

VARAPUHEENJOHTAJA

Perttu Kähäri

Rajametsäntie 9 B

00620 Helsinki

040 774 8794

perttu.kahari@aalto.fi

Kotisivuvastaava

Paula Erama-Kuosmanen

Kajamontie 47

21290 Rusko

040 9304909

heiskaset.sukuseura@gmail.com

Jäsenrekisterinhoitaja

SIHTEERI

Jorma Heikkilä

Rantatie 10 A 9

16300 Orimattila

03 7786657, 040 7635481

jorma.heikkila@pp.inet.fi

Aino Laakso

Jaskanpolku 4

04600 Mäntsälä

040 3145743

ainolaakso@outlook.com

Yhteisövastaava

Orvokki Weckström

Ylitolantie 23

01800 Klaukkala

09 8766119, 050 3001602

orvokki.weckstrom@suomi24.fi

Perinnetietovastaava

Eija Heiskanen

Miekkä 2 F 85

02600 Espoo

040 559 7346

eija.heiskanen1@luukku.com

Tiedotusvastaava, Heiskaset lehti

Pirja Heiskanen

Haltijatontuntie 16 F

02200 Espoo

050 453 6314

pirja.heiskanen@gmail.com

Yhteisövastaava

TOIMIHENKILÖT

Kauko Hotti

Putkolantie 62

77520 Haapakoski

0500 454230

kauko.hotti@abs-hallintopalvelut.fi

Taloudenhoitaja

Juhani Heiskanen

Eräkuja 4 F 93

01600 Vantaa

050 3086475

juhani.heiskanen@pp3.inet.fi

Arkistonhoitaja, tuotemyyntivastaava
vuoden 2013 loppuun

Bo Weckström

Ylitolantie 23

01800 Klaukkala

09 8766119

Tuotemyyntivastaava
vuoden 2014 alussa

heiskaset

HEISKASET-lehti ilmestyy seuraavan ker-
ran maaliskuussa 2014. Lehteen tarkoitettu ai-
neisto pyydetään lähettämään tammikuun lop-
puun mennessä päätoimittaja **Eija Heiskaselle**,
Miekka 2 F 85, 02600 ESPOO tai sähköposti:
eija.heiskanen1@luukku.com.

Jäsenrekisteri asioissa ota yhteys

Jäsenrekisterinhoitaja

Paula Erama-Kuosmanen

kännykkinumero **040 9304909**

sähköposti:**heiskaset.sukuseura(at)gmail.com**

Soittakaa ja viestitelkää minulle korjaukset

**Kaikki sukuseuraan ja Heiskasiin liitty-
vä aineisto teksteineen ja kuvineen on
tervetullutta.**

Sukuseuran arkistoon voidaan tallentaa Heis-
kasten suvun aineistoa: asiakirjoja, kirjeitä, va-
lokuvia jne.

Seuran kotisivut:

<http://suvut.genealogia.fi/heiskanen/>

Heiskasten sukuseuran pankkiyhteys:

Danske Bank FI13 8000 1100 7754 45

Haluan liittyä jäseneksi

Heiskasten sukuseuraan ☐

Jäsenmaksu vuonna 2014 on 27 euroa/ruokakunta.

Nimi:

Osoite:

Postinumero:

Sähköpostiosoite:

Puhelinnumero:

Kuulun Heiskaset-sukukirjan sukuhaaraan numero

Syntymäaika ja -paikka

Ilmoitan osoitteenmuutoksen ☐ entinen osoitteeni on yllä.

Uusi osoite:

Postinumero:

Päiväys ja allekirjoitus

Leikkaa ilmoitus katkoviivaa myöten ja postita tai ilmoita tiedot sähköpostitse osoitteella
heiskaset.sukuseura@gmail.com

heiskaset

Jäsenrekisteriasiaa

Tietoja kaivataan

Arvoisat sukulaiset olen käynyt läpi sukulaisiamme ja näitä asioita puuttuu aika monelta, olisin kovasti kiitollinen jos laittaisitte minulle tiedot syntymäajastanne ja paikasta.

Kaikki joilla on sähköpostiosoite, pyydän että laitate myös sen minulle. Näin saamme teille viestiteltäviä asioita/juttuja.

Pentti Veli Heiskanen

Onko hän vielä elossa??

Pentti Heiskanen täytti 90 vuotta 18.11.2013.

Kunnioitettava ikä. Hän taisi olla varapuheenjohtajana jossain vaiheessa, aikoja sitten.

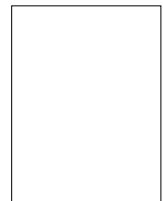
Kiitos ja hyvää loppu vuotta

Paula Erama – Kuosmanen

jäsenrekisterinhoitaja

Puh 040 930 4909

sähköposti: heiskaset.sukuseura at gmail.com

HEISKASTEN SUKUSEURA RY

Jäsenrekisterinhoitaja

Paula Erama-Kuosmanen

Kajamontie 47 AS 1

21290 RUSKO

JOULULAHJAVIHJEITÄ

Osta Heiskaset tuotteita pukinkonttiin!

HINNASTO

Heiskaset sukukirja	69,00
Tarinakirja: Poimintoja polun varrelta	15,00
Heiskasten sukuseura 50-vuotta -kirja	16,00
Heiskaset lippis	10,00 (3 kpl 20,00)
Heiskaset pöytäviiri	35,00
Heiskaset sukuviiri	50,00
Heiskaset pinssi	3,00 (4 kpl 10,00)
Heiskaset saunapyyhe, Luhta (kysy värejä)	15,00
Heiskaset repäisylehtiö (100 sivua)	2,00

Heiskaset kaulaliina

Fleece materiaalia, koot 25x142.

Värit, harmaa, musta, tummansininen.

Heiskaset-logolla varustettu.

Heiskaset solmio

13,00

Heiskaset brodeeraus, väri harmaa

Heiskaset 50-vuotta multimedia dvd-levy

Joulukuussa KAUPAN PÄÄLLE jokaiseen tilaukseen!

Kysy myös muita Heiskastuotteita!

Tilaa ennen joulua!

Joulun kunniaksi sukuseura
maksaa postimaksut!

Tilaukset: Juhani Heiskanen
Eräkuja 4 F 93, 01600 Vantaa
050 3086475, juhani.heiskanen@pp3.inet.fi

24. Tölmesthi paimenille Enkel' tairvahan, Hän iloisen toi heille
 Nöllä sanoman. Eija! laulamme, Lunastetut olemme
 Kuolon kahlehistä!

2. Nyt synthi ennustettu Maailman Messias, Jo lauvan odo-
 tettu Kristus kuningas. Eija! j. n. e.

3. Enkelin riemuun yhythi Vänet tairvaisten, Kun Kristus tänne
 synthi, Autuus ihmisten. Eija! j. n. e.

4. Näin Herra kansans tähden Väns' itsensä, Ja synthi ilmi
 nähden, Sangen köyhänä. Eija! j. n. e.

5. Hän orjan muodon otti, Kärsi kuoleman, Autuuden meille
 tuotti, Avas tairvahan. Eija! j. n. e.

6. Siis kiittäin muistakaamme Herran hyvyhyttä, Mlistäin
 lausukaamme Armon kyllhyttä! Eija! j. n. e.

7. Me Nää kiittäkäämme Suurest' armostans, Kun Vapah-
 tajašsemme Antoi ainoans! Eija! j. n. e.

8. Ja tänne tulostansa Kiitos Jeesuksen, Myös Pyhän Hen-
 gen kansja Runnia iäten! Eija! laulamme, Lunastetut olemme
 Kuolon kahlehistä.